

عنوان مقاله:

بررسی کمبودهای گردشگری استان قزوین در جهت دستیابی به توسعه پایدار گردشگری

محل انتشار:

کنگره بین المللی پایداری در معماری و شهرسازی - شهر مصدر (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

عباس حیدری - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بم، دانشکده معماری

پریسا آبرومند آذر - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بناب

خلاصه مقاله:

امروزه از گردشگری به عنوان یکی از پردرآمدترین فعالیت های اقتصادی یاد می شود به گونه ای که از عوامل مرثر در برنامه ریزی های توسعه اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و کالبدی شهرها تلقی می شود. استان قزوین یکی از مناطق تاریخی کشور ایران است ه سابقه ظهور اولین سکونتگاه ها در آن به دوران سلجوقیان باز می گردد. در حال حاضر این منطقه با دربرداشتن پتانسیل های ارزشمند می تواند در سطوح ملی و بین المللی به عنوان یک منطقه پایدار و جاذب مطرح گردد و همچنین استان قزوین با توجه به قابلیت ها، جاذبه های متعدد، پذیرا بودن گردشگران متخصص خارجی در دهه های گذشته، تاکنون نتوانسته به لحاظ جذب گردشگر به میانگین استانداردهای جهانی در این زمینه دست یابد. در حالی که این شهر از پتانسیل های عمده طبیعی، تاریخی و فرهنگی برخوردار است و توریسم پایدار، توریسمی است که قادر به پاسخگویی نیازهای نسل حاضر باشد بدون اینکه از ظرفیت های مربوط به نسل های آینده برای پاسخگویی به نیازهای خود بکاهد. این پژوهش در تلاش است با بهره گیری از روش توصیفی- تحلیلی، و گردآوری اطلاعات با استفاده از روش های مشاهده ی مستقیم و مصاحبه با کارشناسان و نخبگان دانشگاه و تهیه ی پرسش نامه پیشنهادهایی در زمینه بهره گیری مطلوب از پتانسیل های گردشگری شهر قزوین، ارائه نماید. هدف پژوهش نیز، شناخت و بررسی کمبودهای گردشگری بر توسعه توریسم قزوین، با تأکید بر قابلیت ها و محدودیت های موجود و ارائه راهکارهای لازم جهت رشد توریسم منطقه می باشد و همچنین نتیجه گیری شد که با به کارگیری راهبردهای ارائه شده در مقاله حاضر به تدریج شاهد جذب گردشگر بیشتر و ایجاد اشتغال و درآمد پایدار برای شهروندان قزوین باشیم.

کلمات کلیدی:

کمبودهای گردشگری، توسعه توریسم، استان قزوین، توسعه پایدار گردشگری، گردشگر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/377792>

